U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobců: **a) Bc. I. K.**, **b) P. K.**, oba zast. JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Bubeníčkova 502/42, Brno, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2011, č. j. S-MHMP 376109/2010/OST/No, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **PREdistribuce, a.s.**, se sídlem Praha 5, Svornosti 3199/19a, zast. JUDr. Ľubomírem Fockem, advokátem se sídlem Náprstkova 276/2, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2016, č. j. 5 A 134/2011 – 59,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobcům **se vrací** zaplacené soudní poplatky za kasační stížnost, každému ve výši **5 000 Kč**. Poplatky budou vráceny z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, a to k rukám jejich zástupce JUDr. Radka Ondruše, advokáta se sídlem Bubeníčkova 502/42, Brno.

IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 1. 7. 2016 kasační stížnost žalobců (dále jen „stěžovatelé“) směřující proti shora označenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jejich žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 22. 4. 2011, č. j. S-MHMP 376109/2010/OST/No.

[2] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Podle § 37 odst. 3, věty první, s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.

[3] Kasační stížnost stěžovatelů ze dne 1. 7. 2016 neobsahovala důvody, pro které stěžovatelé napadají v záhlaví označený rozsudek městského soudu.

[4] Jelikož neměla kasační stížnost při jejím podání všechny náležitosti, musely být tyto náležitosti doplněny v souladu s § 106 odst. 3 s. ř. s. ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byli stěžovatelé vyzváni k doplnění svého podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[5] Usnesením ze dne 11. 7. 2016, č. j. 9 As 167/2016 - 14, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele prostřednictvím zástupce k odstranění nedostatků kasační stížnosti spočívajících v absenci důvodů kasační stížnosti, a to ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení. Současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne bez věcného projednání.

[6] Usnesením, kterým byli stěžovatelé vyzváni k doplnění kasační stížnosti, bylo doručeno zástupci stěžovatelů dne 14. 7. 2016. Lhůta k doplnění náležitostí kasační stížnosti uplynula dne 15. 8. 2016.

[7] Lze tedy uzavřít, že lhůta k doplnění kasační stížnosti marně uplynula dne 15. 8. 2016, aniž by stěžovatelé či jejich zástupce plně vyhověli výzvě ze dne 11. 7. 2016 a doplnili kasační stížnost. Rovněž nebylo v průběhu stanovené jednoměsíční lhůty požádáno o její prodloužení.

[8] Stěžovatelé jsou zastoupeni advokátem - právním profesionálem, který si musí být vědom toho, že povinnou náležitostí kasační stížnosti je odůvodnění. Zástupce stěžovatelů byl v tomto smyslu soudem poučen a k doplnění vyzván. Přesto však kasační stížnost doplněna nebyla.

[9] Kasační stížnost tedy nadále postrádá základní náležitosti stanovené v § 37 odst. 3 ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s. a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Jelikož stěžovatelé nevyhověli výzvě soudu ve stanovené lhůtě, soudu nezbylo než kasační stížnost odmítnout v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. bez věcného projednání.

[10] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož byla kasační stížnost odmítnuta.

[11] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soud proto rozhodl o vrácení zaplacených soudních poplatků oběma stěžovatelům, každému ve výši 5 000 Kč, a to prostřednictvím jejich zástupce.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení v případě osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Protože soud v dané věci osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti neuložil, rozhodl tak, že tato osoba nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu